

DÜŞÜNCE VE İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜ SAVUNALIM

**DEMİRTAŞ'TAN
KAVALA'DAN
KAFTANCIOĞLU'NDAN
ELİNİZİ ÇEKİN!**

DEMOKRASİ, HEMEN ŞİMDİ!

**UKRAYNA'DA
İŞGALE SON**

VOLKAN AKYILDIRIM sayfa 3

**İKLİM KRİZİNİ
BİZ DURDURACAĞIZ**

TUNA EMREN sayfa 3

**MİLLİYETÇİLİK VE
SOSYALİZM**

RONİ MARGULİES sayfa 6

İKTİDAR DEMOKRASİYİ ÖLDÜRÜYOR

CHP İstanbul il başkanı Canan Kaftancıoğlu hakkında il başkanı seçilmesinin hemen ardından başlayan soruşturma 22 Mayıs 2019'da düzenlenen iddianameyle bir davaya dönüşmüştü. Şimdi dava sonuçlandı. Kaftancıoğlu'na yöneltilen "Silahlı terör örgütü propagandası yapma" ile "Halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik etmek" suçlarından verilen mahkûmiyet kararı Yargıtay tarafından bozuldu. Fakat "Kamu görevlisine karşı görevinden dolayı hakaret", "Cumhurbaşkanına hakaret" ve "Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni alenen aşağılamak" suçlarından verilen mahkûmiyet kararları Yargıtay tarafından onandı. Öyle bir ceza ayarlaması yapılmış durumda ki Kaftancıoğlu hem hapis yatmıyor ama öte yandan da siyaseten yasaklı hale getiriliyor!

Şok ve dehşet politikası

İktidar, hukuktan geriye hukuksal metinlerin bile kalmadığı bu hukuk cinayetlerine, iktidarını pekiştirme aracı olarak bakıyor. Bu "hukuki" adımla hem muhalefetin tüm saflarını korkutuyor hem de gözüne ışık tutulmuş tavşan gibi hareketsiz kalmasını sağlıyor. Osman Kavala'nın hiçbir delil gösterilmeden yıllarca tutuklu kalması ve üstüne bir de müebbet hapse mahkûm edilmesi, katılmadığı kesin olan toplantılara katıldığı iddia edilen ama kanıtlanamayan insanların 18'er yıl hapis alması, 2013 yılında atılan sosyal medya mesajlarının 9 sene sonra tutuklanmaya konu yapılması, bu muhalefeti şok ve dehşet içinde bırakmanın araçları.

2015 yılında iki seçim arasında terörize edilen siyaset alanı Gülten Kışanaklar, Demirtaşlar, Kavalalar, Barış Akademisyenleri, KHK'lılar, HDP belediye başkanları, HDP milletvekilleri, Gezi davası, Kobanê davası, sabah operasyonları, Cumhuriyet gazetesi operasyonları, Aydın Enginlerin hapse atılması, Ahmet Şık'ın 2016 yılında bir kez daha gözaltına alınması, Özgür Gündem'le dayanışmak için nöbetçi editörlük yapan Büşra Ersanlı, Necmiye Alpay gibi isimlerin tutuklanması, Şebnem Korur Fincancı'nın tutuklanması, Enis Berberoğlu'nun, Atilla Taş'ın, Murat Aksoy'un tutuklanmaları, "sert" haberler yapan gazetecilerin tutuklanması, uzun süre hapis yatanların beraat ederken daha hapisane kapısından çıkmadan yeniden tutuklanması, Büyükkada'da casusluk davası ve insan hakları aktivistlerinin göz altına alınması, tutuklanması...

Şimdi sırada Canan Kaftancıoğlu'na siyaset yasağı var.

Suçlananlar arasına örülen duvarlar

Tutuklananlardan bir kısmı liberal, bir kısmı iş insanı, bir kısmı sinemacı, bir kısmı gazeteci, bir kısmı, bir bankaya para yatıran, bir kısmı darbecilikten tutuklanan, bazıları Fethullahçı darbecilikle bazıları PKK üyesi olmakla, bazıları PYD'nin propagandasını yapmakla, bazıları tam bir kokteyl terör örgütü tanımı içinde davranmakla suçlanan insanlar olduğu için yargısal otoriterizmin mağdurları arasına Çin Seddi çekiliyor.

İktidar neye güveniyor?

İktidar öncelikle muhalefetin sağcılığına güveniyor. Yıllardır sağa çektiği siyaset zemininin muhalefetin düşünce alışkanlıklarını kesinlikle belirlediğini biliyor. Bu konuda yanılmıyor. Dış politika, muhalefetin hızla iktidarın dümen suyuna girdiği bir alan oluyor. Sınır ötesi hareketler da ha keza. İç politikada, göçmen konusunda yerlilik ve millilik konusundaki yabancı düşmanlığında muhalefet iktidardan daha berbat bir hatta. 1915'le yüzleşme konusunda iktidar belki bir adım daha "olumlu" bir noktada duruyor. Kürt sorununun çözümü konusunda muhalefetin bazı bileşenleri iktidarla sağcılık yarışında yarışıyor.

"KARANLIK DEHLİZLERDE YAPILAN PLANLAMALAR, MİLYONLARCA İNSANIN KENDİ EYLEMİNİN YARATTIĞI SOKAKLARIN ŞEFFAFLIĞINDA TUZLA BUZ OLMAK ZORUNDA."

Her şeyi seçime ertelemek

İktidarın güvendiği ikinci nokta muhalefetin de değişimin sadece seçimle olacağını önermesi. İktidar sokak eylemlerini, mitingleri ve gelişmelere sokakta tepki vermeyi darbecilikle suçluyor ve provokasyon yaratma girişimi olmakla damgalıyor. Muhalefet ise parlamenterist hayallere aşırı bir şekilde teslim olduğu ve öte yandan da sokak eylemlerine dahil olarak iktidar tarafından deklanse edilmekten korktuğu için yapıyor.

Muhalefet açısından buradaki ana çelişki şu: Demokratik, anayasal bir hak olan kitlesel eylem yapma hakkını terörle ilişkilendirmesinden korktuğu bir iktidarın, seçim sürecini demokratik kurallara göre düzenleyeceğine inanıyor. Osman Kavala'ya müebbet hapis cezası veren bir yargının Kemal Kılıçdaroğlu'nu siyaseten yasaklı ilan

etmesinin önündeki engel ne olabilir? CHP'nin il başkanı siyaset yasağı getirilirken, CHP'nin kendisine ne yapılmış olunuyor?

Kaçan fırsatlar

Bu nedenle İstanbul Sözleşmesi'nin gasp edilmesine yüz binler harekete geçirilerek yanıt verilmedi. Pandemi döneminde yapılan benzeri görülmemiş adaletsizliklere v sadece patronların korunmasına kitlesel yanıt verilmedi. Milyonların öz hareketi olan Gezi direnişi davasında yargılananlara yığınların eylemiyle destek verilmedi. Esas olarak iktidarın yönetememesiyle tetiklenen ekonomik krizin yarattığı fakirleşmeye açlar ordusunun eylemleri örgütlenerek yanıt verilmedi. HDP'li vekiller, belediye başkanları tutuklandığında "Olmaz!" denilerek yanıt verilmedi. "Derinlerin" adamı Sedat Peker'in sadece minik bir bölümünü sergilediği ama hepimizin bildiği yolsuzluklara karşı büyük bir hareket örgütlenmedi.

Sokak korkusundan kurtulmak zorundayız!

Kadınlar, LGBTİ+'lar, Newroz'da Kürtler, sendikasız işyerlerinde işçiler, sağlık emekçileri bu korku imparatorluğunun tuğlalarını sık sık sarsıyor. Tüm mağdurlar, milyonların hareketi içinde bir araya gelmeli ve meydan okumalı.

Karamsar kehanetlerden kurtulmak zorundayız!

Karanlık dehlizlerde yapılan planlamalar, milyonlarca insanın kendi eyleminin yarattığı sokakların şeffaflığında tuzla buz olmak zorunda. Kimsenin provoke edemeyeceği şeffaflıkta, netlikte, kitleselliğiyle tek tek muhalifleri koruyacak, herkese güven duygusu aşılacak, iktidarın baş edemeyeceği bir demokrasi mitingi/ yürüyüşü inşa edilebilir. Sadece CHP'nin yapacağı bir yürüyüş değil. Kılıçdaroğlu Ankara'dan İstanbul'a yürümüştü. Şimdi Türkiye'nin tüm illerinden Ankara'ya yasal bir miting yapmak için yürünebilir.

Böyle bir miting, hem Canan Kaftancıoğlu'nun siyaset yasağını püskürtür hem yasaklı diğer siyasetçilerin özgürlüğünün kapısını aralar, hem milyonlarca yoksulun öfkelerini açığa çıkartacağı bir alan olur hem de hepimiz emin olalım ki tüm çözümün adresi olarak görülen seçimin garantisi ve güvenliği bile böyle bir mitingin şimdiden örgütlenmesiyle sağlanabilir ancak.

Yürüyüş ve miting yapmak hâlâ bir hak.

HELALLEŞME ÇAĞRISI: YETMEZ AMA EVET!

Kemal Kılıçdaroğlu'nun geçen Kasım ayında yaptığı helalleşme çağrısı yetersiz olsa da önemli bir ilk adımdı. Özellikle bu çağrıyı yapmasının ardından CHP Meclis grubunda yaptığı konuşmada 28 Şubat darbesiyle, Sivas ve Maraş katliamının mağdurlarıyla, Diyarbakır hapishanesi zulmüyle, Varlık Vergisi mağdurlarıyla, 6-7 Eylül pogromunun mağdurlarıyla, gezi direnişinde öldürülenlerin aileleriyle, askeri darbeler ve idamcı gelenekle helalleşileceğinin vurgusunu yapmıştı.

Helalleşme çağrılarının gerekleri yerine

getirilmiyor. CHP liderliği hızla bu konuda adımlar atmalı. Helalleşme çağrısını yüzleşme pratiğine çevirmeli. ve sonlardaki tüm Cumhuriyet iktidarlarının uygulamalarıyla yüzleşmeden, bu uygulamaların mağdur ettiği, yok ettiği, acı çektiği tarihle yüzleşme olmadan bir helalleşme ya da seçim kazandıracak bir ortam yumuşaması yaşanabilir ama Kılıçdaroğlu'nun bu tartışmayı başlatırken ilan ettiği daha kalıcı bir demokratik siyasal ortam yaratılmaz. 1915'le, Dersim'le, Kulüp dizisiyle herkesin "hımm" diyerek farkına vardığı Varlık Vergisi'yle, 6-7 Eylül pogromuyla, 27 Mayıs-12 Mart-12 Eylül-28 Şubat-27 Nisan muhtıraları ve AKP iktidara geldikten hemen sonra başlayan darbeler ve darbe girişimleriyle ve son on yıldır yaşanan

dehşetli olaylarla yüzleşmek lazım.

"Çarpık çurpuk adalet sistemi ve demokrasinin sınırlarını dilediğince daraltıp genişleten, yurttaşın yurttaş kimliğini ve iradesini hiçe sayan, darbe yaparak, hükümet yıkarak, seçilmiş siyasetçiyi asarak, paramiliter eğitim kampları kurup sivil silahlı güçler yetiştirip halkın bir kısmını öbürüne karşı savaşa hazır tutan, gençleri birbirine kırdırarak, siyasî cinayetleri, katliamları art arda dizerek, yüz binlerce insana işkence yaparak, hukuku bütünüyle devlet zorunun buyruğundaki araç kılarak sürdürülen yönetimi 'aydınlık'la, 'bilim'le, 'çağdaşlık'la özdeşleştirme" gibi bir sürecin bütünüyle de bir yüzleşme gerekiyor. "Helalleşme"ye bile karşı çıkan eski yeni ulusalcıların çıkışla-

rına bakılırsa, bu yüzleşmenin ne kadar önemli olduğu görülebilir.

Bir şeyi daha hatırlamalıyız: Ölülerle helalleşilemez, ölümlerden helallik istenmez. Üstelik bu ölüm ve baskıların altında kurucu parti olarak geçmişiyse övünmekten kendinizi alamadığınız partiniz de başrol oynamışsa.

Bu açıdan geçmişle helalleşme bugün demokratikleşme için önemliyse göçmen düşmanlığı yapan Bolu belediye başkanı gibilerle, Garo Paylan linç edildiğinde bu linçe katılan bazı üyeleriyle, sınır ötesi hareketlere onay veren tutumlarla, milletvekili dokunulmazlıklarının kaldırılmasına anayasaya aykırı denilerek verilen desteklerle de yüzleşmek gerekir.

UKRAYNA'DA İŞGALE SON

VOLKAN AKYILDIRM

Batı ve Rus emperyalizmlerinin vekalet savaşı yürüttükleri Ukrayna'da işgal büyük yıkımlar yaratarak devam ediyor.

Ukrayna ve Rusya arasındaki savaş 2014'te başlamıştı. Doğu Ukrayna'da Rusça konuşulan Donbas bölgesinde fiili ayrılıkçı hükümetler oluşmuş, Rusya ordusu Kırım'ı ilhak etmişti.

24 Şubat 2022'de Putin'in emriyle Rusya ordusunun işgali ile Ukrayna'da savaş yeniden alevlendi ve vahşi boyutlara ulaştı.

Biri dünyanın ikinci büyük askeri gücü, diğeri bu gücün Batı tarafından desteklenen eski sömürgesi arasındaki çatışma, Doğu Ukrayna'da Rus azınlığın hakları üzerine yürütülmekten çıktı.

Putin, binlerce füzeyle Ukrayna'nın şehirlerini vurdururken, Rusya askerleri istilayı başkent Kiev'i kapsayacak şekilde ülkenin bütününe yaydı. Moskova'nın hedefi, seçilmiş Ukrayna hükümetini devirmek ve kendilerinin uydusu olacak bir hükümet kurmak olarak belirdi.

Ukrayna'nın NATO ve Avrupa Birliği üyelik talebini reddeden ABD liderliğindeki Batı, vekalet savaşının temel sebebi olan Doğu Avrupa'daki yayılmacılığını tırmandırarak, Zelensky hükümetine devasa silah göndermeye başladı.

Savaş üç ayı geride bırakırken, Putin işgal hedeflerinden hiçbirini gerçekleştirememiş durumda. Fakat Donbas'ı Ukrayna'dan koparmak için büyük bir savaş hazırlığı içinde.

NATO'nun ordusunu eğittiği ve Batı'nın silah yığıdığı Ukrayna ise Rusya ordusunun ilerleyişini durdurmayı başarsa da, karşısındaki süper askeri gücü ülkesinden atamıyor.

Tüm bu gelişmeler Ukrayna savaşının uzun süreceğini gösteriyor.

Emperyalistlerin savaşı

Putin, işgalini meşrulaştırmak için Ukrayna'da neonazilere karşı mücadele ettiklerini ileri sürmüş, Batı'yı Rusya'yı işgale hazırlanmakla suçlamıştı. İki iddia da doğru değil. Rusya'da baskıcı bir rejim kuran Putin ve egemenler, Çarlık İmparatorluğu'nu ve Stalin diktatörlüğünü diriltmek istiyor.

Rusya'nın eski sömürgeleri olan Doğu Avrupa ülkelerinde - şimdi de sınır komşuları olan Baltık ülkelerinde - kendi üsleri, silahları ve saldırıya hazır askeri birlikleriyle Putin rejimini kuşatan NATO ise çatışmayı körükliyor.

ABD ve Batı emperyalizmleri, rakipleri Rus emperyalizmi ile doğrudan savaşa girmek yerine - bunun sonucu nükleer savaş olur - Ukrayna'yı silahlandırarak bir vekalet savaşını sürdürmekte ısrarlı. Moskova'da Ukrayna'daki Rusya yanlısı güçler ve Çeçen askerleri gibi birlikleri kullanarak vekalet savaşının diğer tarafı oluyor.

Savaşı durduracak güç

Ukrayna'daki kanlı savaşa, Rusya'daki savaş karşıtı hareketin güçlenmesi, Moskova'nın sömürgelerindeki işçi hareketlerinin büyümesi ve NATO üyesi devletlerde savaş karşıtı mücadelenin güçlenmesi son verebilir.

Sosyalistler her yerde savaş karşıtı hareketin örgütlenmesini ve kendi egemenlerinin savaş politikalarına karşı mücadele edilmesini savunuyor. Ukrayna'da barış için Rusya birlikleri çekilmeli. Derhal ateşkes sağlanmalı. NATO'nun silah yardımları ve yayılmacılığı durdurulmalı.

UKRAYNA'DA SAVAŞA HAYIR PLATFORMUNA SİZ DE KATILIN

Farklı görüşlerden savaş ve işgal karşıtları Türkiye'de biraraya geldi ve bir platform kurdu.

"Savaşlara, işgallere, nükleere, fosil yakıtlara, jeostratejik rekabet için sürdürülen askeri çatışmalara karşı herkesi, büyük insanlığı harekete geçmeye çağırıyoruz" çağrısı yapıldı.

Ukrayna'da Savaşa Hayır platformuna katılıp, bu önemli mücadelenin büyütilmesine yardımcı olabilirsiniz. İletişim: ukraynasavasnahayirplatformu@gmail.com

İKLİM KRİZİNİ BİZ DURDURACAĞIZ!

Kadıköy'de iklim grevi, 20 Eylül 2019

TUNA EMREN

Kapitalizm fosil yakıtlar üzerinde yükseldi ve yoluna aynı şekilde devam etmek istiyor.

Bir yandan iklim zirvelerinde sunulan yetersiz azaltım hedefleriyle bizleri oyalayıp, diğer taraftan fosil yakıt şirketlerine trilyonlarca dolar destek sunan liderler şimdi de Rusya'nın Ukrayna'yı işgalini fırsat bilerek, yükselen fiyatlardan kâr etme peşine düştüler.

İklim hareketinin gücünü büyütmeli, bu gidişatı durdurmalıyız.

2021'de 742 milyar dolarlık fosil yakıt finansmanı sunuldu

Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli'nin (IPCC) raporları, 1,5C'lik ısınma sınırını geçerse bunun geriye dönüşü olmaz, emisyonlarda hemen ve mümkün olduğunca büyük kesintiler yapmalıyız, derken; ExxonMobil, Shell, BP ve Chevron gibi fosil devlerinin kârları katlanarak artmaya devam ediyor, iklim zirvelerinde verilen sözler tutulmuyordu.

Fosil yakıt sektörüne, Paris Anlaşması'nın kabulünden bu yana 4,6 trilyon dolar destek sunuldu. Geçtiğimiz yıl 742 milyar dolarlık fosil yakıt finansmanı sağlandı; on yıl önceki yoğunluğu 396,38 ppm olan CO2 yoğunluğu 2021'de 418,15 ppm olarak ölçüldü, bu yıl yine artarak 420,35 ppm'e yükseldi.

Çin'in on yıllık CO2 emisyonuna eşdeğer sera gazı üretecek ölçekte yeni projeleri hayata geçirmenin peşindeler.

"8 milyon iklim işi!"

Fosil yakıt şirketlerinin ceplerini doldururken hepimizin geleceğini yakan kapitalistlerin, iklim zirvelerini manipüle eden liderlerin yeniden fosil yakıtlara dönmek

için bahane olarak kullandığı, özünde emperyalistler arası bir güç savaşı olan Ukrayna'nın işgaline HAYIR diyen bizler, emisyonların hızla düşürülmesi için net bir talepte bulunuyoruz: "8 milyon işsiz iklim işi!"

Fosil yakıtlardan kurtulmanın tek yolu gerçek bir enerji dönüşümü başlatmaktır ve bu da milyonlara istihdam sunacak muazzam ölçekli bir yenilenebilir enerji tasarısıyla hayata geçirilebilir.

Son umudumuzu yakmalarına izin vermeyeceğiz!

Merkezinde işçi sınıfının yer aldığı adil bir geçiş; temiz, sürdürülebilir, yenilenebilir bir enerji sistemi istiyoruz.

Onulmaz yıkımlar pahasına beşli çetenin zeytinlerimize dokunma cüretiyle uzanan ellerini dolduran; İkizdere'ye taşocağı kurma planlarına, Cerattepe'de, Kuzey Ormanları'nda, Kazdağları'nda, Salda Gölü'nde yol açtıkları çevre felaketlerine destek sunan bu kirli düzenin bizleri bir iklim çöküşünden kurtarabileceği yalanına aldanıp son umudumuzu da yakmalarına izin vermeyeceğiz!

Bize milyonların hareketi lazım.

"Ya sosyalizm ya barbarlık" diyordu Rosa Luxemburg.

Tarihsel bir kırılma noktasında, bugün o seçimle yüz yüzeyiz:

Hangisini kurtaracağız? Onların şirketlerini mi kendimizi mi?

Küresel iklim hareketinin "sistemi kökten değiştir" sloganı da buradan geliyor.

Değişim, sokakta "8 milyon iklim işi istiyoruz. Hemen, şimdi!" diye haykıracak muazzam bir hareketin, yani milyonların yükselteceği sesin gücüyle gelecek.

GEZEĞEN İÇİN İSYAN ZAMANI!

Türkiye'deki iklim hareketininin gücünü büyütme için 2005'ten bu yana ses getiren kampanyalar inşa eden bizler, iklim eylemlerini aralıksız bir şekilde örgütlemeye devam ettik, iklim zirveleri düzenledik, sayısız toplantı ve etkinliklere imza attık.

Bize katılın, sesimiz de gücümüz de büyüsün: 0 555 863 16 36

SEÇİME DEĞİL MÜCADELEYE BAK

OZAN TEKİN

Türkiye’de politik gündem olağanüstü bir hızla akıyor. Döviz kurundaki dalgalanmanın yarattığı yoksulluk son 6 ayda katlanılmaz hâle geldi. Enflasyon oranları üç basamaklı sayılara ulaştı. Benzinin üç kat artması, temel gıda maddelerine gelen zamlar, aşağı yukarı her şeyin daha eski fiyatının yüksekliğine şaşırılmadan pahalılaşması, işçi sınıfının geniş kesimleri açısından hayatı sürdürülemez hâle getiriyor. Oy gücü erimeye başlayan AKP, uzunca bir süredir tabanının en sağ kesimindeki çekirdeği seferber ederek, onların gücüyle ayakta durmayı ve heyecan yaratmayı deniyor. Bu yüzden siyasi alandaki baskılar, hukuk alanındaki keyfi uygulamalar devam ediyor. Gezi davasından felaket sonuçlar çıkıyor, HDP’ye yönelik saldırılar artıyor, göçmenlerin günah keçisi ilan edilmesine zemin hazırlanıyor, Canan Kaftancıoğlu’na siyaset yasağı getiriliyor.

Bütün bunlara karşı çeşitli mücadeleleri inşa etmek, onlara katılmak, aşağıdan yukarı egemen sınıf üzerinde bir basınç oluşturmak mümkün. Fakat bunun önünde önemli bir engel var: Bir sonraki seçimlere hiçbir şey yapılmadan gidildiği takdirde, hayatın doğal akışı gereği AKP-MHP’nin kaybedeceğini, CHP’nin başını çektiği 6’lı muhalefetin iktidarı ele geçireceğini, bunun da çok daha iyi bir Türkiye’nin kapısını arayalayacağını iddia eden anlayış. Bu parlamentarist eğilim, maalesef merkez siyasetlerden radikal solun kimi bölümlerine kadar birçok yerde etkisini yaygın bir şekilde gösteriyor.

Küresel deneyimler

Oysa dünyanın çeşitli yerlerinde son yıllarda yaşanan deneyimlerden biliyoruz ki;

Seçimlerde aşırı sağcı-otoriter adayları gönderebilmek için bile onun öncesinde inşa edilen kitle hareketlerine ihtiyacımız var. ABD’de taraftarları Kongre’yi basacak kadar gözü dönmüş olan Donald Trump, karşısındaki Biden’ın seçim kampanyası yüzünden değil, 2020 yılında ülkede patlak veren ve milyonlarca kişiyi sokağa döken Black Lives Matter hareketinin, pandeminin etkilerine karşı gelişen 1000’den fazla grevin yarattığı toplumsal hareketliliğin sonucunda yenildi.

Seçimleri kazanmak için “sağa karşı sağ”, “milliyetçiliğe karşı milliyetçilik” politikasının işe yarayacağı garanti değil. Macaristan’da otoriter lider Orbán’a karşı bir araya gelen “6’lı muhalefet” tarihi bir fark yedi. Sağcı aday göstermişlerdi ve anketlerde önde görünüyorlardı. Ancak buraya çok benzeyen bu denklem, Orbán’ın 18 puan farkla zafer kazanmasıyla sonuçlandı.

Seçimlerin güvenliğini sağlamak için bile aşağıdan sosyal mücadelelerin gücüne ihtiyacımız var. Pandemiden hemen önce Belarus’ta diktatör Lukaşenko seçimleri %80 ile ka-

İşçi hareketi kriz koşullarında büyüyor

zandığını iddia edince haftalar süren eylemler patlak vermiş ve demokrasi için kıran kırana bir kavgaya girilmişti.

Mücadeleye devam

Bunların yanı sıra, CHP ve İyi Parti’nin başını çektiği blokun birçok konudaki tavrı, antikapitalist bir muhalefetin olası bir iktidar değişikliğinden sonra da tüm gücüyle mücadeleye devam etmesinin kaçınılmaz olacağını gösteriyor. Bu muhalefet istikrarlı olarak göçmenlerin “geri gönderilmesinden” bahsediyor. Milyonlarca yoksul insanın toplumdaki sorunların sorumlusu olarak gösterilip iradeleri dışında sınırdışı edilmeye zorlanacağı bir yerde, demokrasiden, adaletten ve özgürlüklerden bahsedilemez. 6’lı muhalefet, çoğu “yerli milli” konuda AKP-MHP’nin arkasına diziliyor ve dış politikada Afrin savaşından Mavi Vatan tezlerine birçok agresif egemen sınıf politikasını destekliyor. Yine bu muhalefetin ekonomiyi düzeltme konusunda tek önerisi Batı kapitalizmi ile arayı düzelterip neoliberal bir program uygulamak.

Elbette mevcut hâlde ülkeyi yöneten, İstanbul Sözleşmesi’ni yürürlükten kaldıran, Selahattin Demirtaş veya Osman Kavala’nın yıllardır hapiste tutulmasını sağlayan, militarizmi trmandıran AKP-MHP iktidarıyla muhalefetin eşit ölçüde kötü olduğunu söylemek doğru olmaz. Ancak iktidardaki mecburlar koalisyonunun alternatifinin onunla milliyetçilik yarıştıran, egemen sınıfın bir diğer kanadını temsil eden Millet İttifakı ve uzantıları olamayacağını söy-

lemek zorundayız.

Çözüm ne?

Üstelik bu blokun bir diğer önemli özelliği, HDP’nin dışlanması üzerinden bir seçim politikası geliştirmek. 2018 seçimlerindeki tutum bu konuda devam ediyor. İktidar HDP’yi hedef aldıkça onunla dayanışmak, Kürt halkının taleplerinin ve siyasetinin normalleşmesine katkıda bulunmak gerekirken, tam tersi bir yol izleniyor.

Sosyalist İşçi gazetesi, bugünden itibaren sadece seçimlere kitlemek gerektiğini, dolayısıyla “suyu bulandıracak” herhangi bir radikal işe katılmamak gerektiğini öne süren anlayışı reddediyor. Ancak ve ancak aşağıdan inşa edilen mücadelelerin birleşmesiyle yaratılacak öfkenin AKP-MHP’yi gerçek bir krize sokacağını ve gitmelerini hızlandıracağını düşünüyoruz. Emekçilerin öfkesi, Kürt halkının direnişi, kadınların mücadelesi, Boğaziçi öğrencilerinin rektör gönderen inadı, iklim aktivistlerinin sokakları doldurması, göçmenlerle dayanışan ırkçılık karşıtlarının güçlenmesi... Bizim odağımız, antikapitalist bir muhalefetin büyümesi için elzem gördüğümüz başlıklar bunlardır. Ve ancak bu mücadeleler kitleleşirse seçimlerde özgürlükçü bir odak şekillenebilir.

Bu politikanın sonucu olarak, seçimlerde de en sol seçeneği ve barışın sesini temsil eden HDP’nin adaylarına oy vereceğiz. Ve o güne kadar bu perspektife katılan herkesle aşağıdaki talepler için mücadele edeceğiz.

NE İSTİYORUZ?

- Asgari ücret 8 bin net!
- Kira artışlarına son! Herkese insanca yaşayacak konut hakkı!
- İşsizlik maaşı yükseltilsin, alma kriterleri hafifletilsin!
- Elektrik, doğal gaz, su, gıda fiyatları gibi temel ve yaşamsal ihtiyaçlara zamlar durdurulsun!
- Sermaye sahipleri toplumun diğer ke-

simlerine kaynak aktaracak şekilde daha fazla vergilendirilsin!

- Ödeme garantili “mega” projeler derhal iptal edilsin!
- Eşit işe eşit ücret! Kadınlar, göçmenler ve tüm ezilenler için!
- Sağlık, eğitim gibi kritik alanlarda çalışma saatleri insanca seviyelere çekilsin!
- Göçmenler için sınırlar açılsın! Göçmenlerin mültecilik statüsü tanınsın!

- Kürt halkının hakları ekonomik, siyasi, kültürel, yasal, anayasal tüm düzeylerde tanınsın!
- İklim krizinin durdurulması için gerekli önlemler alınmaya bir an önce başlansın! Hemen şimdi sıfır emisyon! Fosil değil yenilenebilir enerji.
- Nükleer santral tasarımları hemen durdulsun!
- Kadına yönelik şiddete en ağır cezalar uygulansın! Kadınlar için ücretsiz kürtaç,

kreş hakkı sağlansın!

- Ne ABD ne Rusya! Savaşlara müdahil olunan dış politika girişimlerine son! Tüm askerler geri çekilsin, NATO’dan çıkılsın, Rusya ile anlaşmalara son verilsin!
- Düşünce, ifade, gösteri ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki tüm engeller kaldırılınsın! Bu hakları tüm ezilenler ve emekçiler için garanti altına alan yeni ve demokratik bir anayasa yapılsın.

IRKÇILIĞA VE GÖÇMEN DÜŞMANLIĞINA KARŞI BİRLEŞİK MÜCADELEYE

ÇAĞLA OFLAS

Bayram öncesinde göçmenlerin kovulması üzerinden, Zafer Partisi Başkanı Ümit Özdağ'ın başını çektiği yeni bir ırkçı kampanya başlatıldı. İktidar ırkçı basınç karşısında önce "göndereceğiz" dedi, ardından kendisini de hedef haline getiren histeri karşısında geri adım attı. Geçen yaz da Afganistan'da Taliban iktidarından kaçan insanlar üzerinden ırkçı bir dalga yaratılmış, başta Özdağ olmak üzere Sözcü gazetesinden Halk TV'ye herkes "Afganistan istilası"ndan bahseden yalan bombardımana dahil olmuştu.

Sosyal medyada Ümit Özdağ tarafından sahiplenilen "sessiz istila" adlı ırkçı bir film konuşuluyor. Sözcü Gazetesi de Yılmaz Özdil'in "sessiz istila değil, gümbür gümbür istila" başlıklı yazısını manşetten verdi. Göçmenlere yönelik linç dalgası başta Kürtler ve Ermeniler olmak üzere geniş kesimlere yönelik ırkçı bir histeriye dönüştü. Ankara'da Somalilerin işlettiği bir lokanta polisler tarafından kapatıldı. Hakkında ölüm kararı olan İranlı göçmen Gholam Reza Khajavi'nin sınır dışı edilmesi gündeme geldi. 24 Nisan'da Garo Paylan ilk kez siyasal bir linçe maruz kaldı. HDP Genel Merkezi önünde provakasyon tertiplendi. Erzurum'da Kürtçe bir tabelaya yönelik nefret kusuldu. Ardından, Aynur Doğan'ın konseri AKP'li belediye tarafından yasaklandı.

Göçmenlerin ve tüm ezilenlerin güvende hissetmelerine yol açan bu zehirli atmosfere, toplumsal yaşamın tüm dokularını tıkayarak nefes alamaz hale getiren ırkçılığa karşı, işçi sınıfının merkezinde olduğu, tüm ezilenleri kapsayan kitlesel bir mücadele hepimizin önceliği olmalı.

AKP'ye sağdan muhalefet

Göçmenlere yönelik asılsız iddialar son günlerde tehlikeli ve provakatif bir hale dönüştü. Nitekim 2 Mayıs tarihinde Adana Doğankent'te Suriyelilere yönelik bir saldırı gerçekleşti. 2019'da Dumlupınar Mahallesi'nde onlarca dükkanın yağmalandığı bir pogrom yaşanmıştı. Esenyurt ve Altındağ'da da benzer pogromlar tekrarlandı. "Düzensiz göçlerin sıradan insanlarda yol açtığı kaygı" olarak yansıtılan göçmen düşmanlığı bizzat siyasiler tarafından yaygınlaştırılıyor. Rutin bir şiddet sarmalına dönüşen bu atmosferde Avrupa ile kirli anlaşmalara imza atan, göçmenlerin haklarını tanımayan, göçmenleri uluslararası ilişkilerde koz olarak gören iktidar önemli bir paya sahip. Ancak göçün insani bir krize dönüşmesinde muhalefetin de payı var. Özellikle de seçim takvimi yaklaştıkça, iktidarı göçmen düşmanlığı üzerinden köşeye sıkıştırmaya çalışmalarıyla birlikte göçmenlerin yaşamı iyice cehenneme dönüştü.

AKP-MHP koalisyonu direksiyonu en sağa kırıkça muhalefet de sağa savruluyor. Göçmenlerle dayanı-

şan bir partinin başkanı ırkçılara "ırkçı" dememek gerektiğini, göçmenler karşısında duyulan kaygıyı anlamak, göçmenlerin de haklarını savunmak gerektiğini söyleyen sosyal şöven bir çizgiye geriledi. Solda yeni bir dalga olduğu iddia eden bir parti ise "AKP'nin başımıza açtığı büyük bir dalgayla karşı karşıyayız, geri göndereceğiz" diyordu.

Aşırı sağ güçleniyor

Aşırı sağ Avrupa'da göçmen düşmanlığı üzerinden güçleniyor. Türkiye'de de özellikle ekonomik çöküş yaşandığı, yönetim krizinin her alanda derinleştiği bu koşullarda sağ ve solda aşırı sağ fikirlerin alıcısı bulunabiliyor. Ümit Özdağ'ın partisi bu çeşitli tonlardaki sağcı iklimde aşırı sağın önderliğine soyundu. Özdağ, toplumdaki hemen her kesimin alım gücünün bir sonraki günde kötüleştiği, geleceğe ilişkin beklentilerin tamamen belirsizleştiği şu koşullarda, orta sınıf ve küçük burjuva toplumun krizden rahatsız çeşitli kesimlerinin desteğini almaya çalışıyor. Zafer Parti'sine verilen destek sınırlı ama aksiyoner bir yapısı da var. Sokak gücünü harekete geçirme yeteneğine sahip MHP ve göçmen düşmanlığı üzerinden güçlenen İYİP ile birlikte aynı toplumsal tabana hitap eden bu üç partinin durumunu küçümsemeyiz. Fransa'da Macron'un dizginsiz neoliberal saldırıları koşullarında güçlenen Le Pen ve Zemmour'un oyları da böyle yükselip üç yılda 3 milyon arttı.

Almanya'da Nazilerin 1928 ile 1930 arasında oylarındaki bir milyona yakın oy artışı karşısında Troçki, işçi sınıfını yaklaşan tehlikeye karşı birleşik mücadeleye çağırıyordu. Ümit Özdağ gibilere karşı mücadeleye girilmeli, hiçbir platformda ırkçı ve aşırı sağcı görüşlere yer verilmemelidir.

Göçmenlerin güvenliği bizim güvenliğimizdir

İrkçılığa karşı mücadele, kapitalizme karşı mücadeleden ayrılmaz. Üst üste yapılan zamlar ve pahalık yüzünden işçi sınıfı en temel ihtiyaçlarına bile erişemezken tüm kaynaklar sermaye ve silahlanmaya aktarılıyor. İktidara sırtını dayayan patronlar işçi sınıfını açlıkla terbiye etmeye çalışıyor. Göçmen düşmanlığı iktidarın nobranlığı karşısında öfkelenen işçilerin odağını dağıtırken, işçi sınıfını atomize eden bir rol oynuyor. Göçmen işçilerle birlikte mücadele eden katı atık işçilerinin söyledikleri gibi; yoksullarla değil, yoksulluğa yol açan kapitalizmle uğraşmak gerekir.

Göçmenlerin güvenliği bizim güvenliğimizdir. Göçmenlerin özgürlüğü bizim özgürlüğümüzdür. Göçmen haklarını sınırlayan yasalar ve politikalar işçi sınıfının da başta ifade, örgütlenme, gösteri yapma olmak üzere tüm demokratik kazanımlarına göz dikilmesine yol açar. Göçmen düşmanı ırkçı nefret söylemlerine geçit vermemeliyiz.

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ İÇİN DİRENİŞ

İstanbul Beşiktaş'ta protesto, 2021

DİLA AK

Çeşitli platformlarda, hak kazanımının bizim mücadelelerimizle gerçekleşeceğinden, kimsenin bize haklarımızı biz talep etmeden vermeyeceğinden bahsediyoruz. Hak mücadelelerinin uzun yıllar sürse de aynı ısrarla devam etmesi gerekiyor, çünkü kazanmak zorundayız. Kadın hareketi bu açıdan, dünyanın bir çok ülkesinde güçlü deneyimlere sahip.

Tabii ki şöyle beklentiler olabilir; talep ettiğimiz haklarımız listesinde her bir kazandığımız hakkın karşısına tik atarak ilerleyip, onu bir daha düşünmeye gerek kalmadan önümüze bakmak ve hep daha ileriye gitmek... Bu makul görünse de gerçek hayatta öyle olmuyor maalesef. Kazanılmış bir hakkı kaybetme ihtimali de var ve bu da bizi diken üstünde tutan bir etken. Kürtaj hakkı herhangi bir yerde bir kere kazanıldığı zaman "Evet arkadaşlar, kürtaj konusunda kazanım elde ettik, artık kimse bu hakka göz dikerek bizi geriye götürecek bir adım atamaz" diyemiyoruz örneğin, kapitalist sistem ve ona bir kez daha göz dikebiliyor çünkü.

Birlikte ve kitlesel

Kapitalizmin işleyişi böyle olmasaydı, kadına şiddetin, tacizin, tecavüzün bu kadar sık olduğu bir dünyada, bu şiddet ile mücadele etmek için ortaya çıkarılmış oldukça kapsamlı "Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi"nden değil çıkmak, onu tam anlamıyla, eksiksiz bir şekilde uygulamak için gerçek ve yapıcı adımlar atılırdı. Ve biz de şiddete karşı ne yapmak gerek, diye düşünmek zorunda kalmaz, bir sorundan kurtulmuş olmanın getirdiği hafiflemeyle diğer sorunlarımızı çözmek için uğraşırıldık.

Peki bu garantisiz, gitgelli hak mücadelelerinde bizim en büyük dayanağımız ne oluyor? Tabii ki, birlikte hareket ettiğimiz durdurulamaz kadın hareketi... Sayımız ne kadar fazla olursa, bizi yenmeleri o kadar zor oluyor. Biz ne kadar ısrarcı olursak, mücadelenin kazanıma dönüşmesi ihtimali de o kadar artıyor. İstanbul Sözleşmesi'nden çıkıldığı gündün beri bu kararı kabul etmeyip sesini yükselten kadınlar bizim tek dayanağımız. Göz ardı edilen şiddetin, görülen davaların seyrini değiştirip, yargılanmadan salıverilmiş adamların gerçek bir yargı sürecinden geçmesine vesile olan da yine bu hareketin gücüdür.

İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılmasına ilişkin 10 dava açılması, bunun Danıştay'da görülmesi ve fesih kararının, yetkide ve usulde paralellik ilkesi gereğince hukuka uygun olmadığı görülmesi sonrasında, yılmadan, yorulmadan, gündemden düşmesine izin vermeyen kadınlar vardır. İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılma kararı iptal edilirse, bu da bu uğurda mücadeleyi elden bırakmamış ısrarlı ve kararlı kadınlar sayesinde olacaktır.

NEFRET, AYRIMCILIĞA, EŞİTSİZLİĞE VE İRKÇILIĞA KARŞI MÜLTECİ HAKLARI VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN HEP BİRLİKTE MÜCADELE EDELİM

HEPİMİZ GÖÇMENİZ İRKÇILIĞA HAYIR PLATFORMUNA KATILMAK İÇİN BİZE YAZIN: hepimizgocmeniz@gmail.com

MİLLİYETÇİLİK VE SOSYALİZM

Kemalist rejimin 1921'de Karadeniz'de boğdurduğu Türkiye'nin ilk komünist partisinin liderleri Mustafa Suphi (sağ), Ethem Nejat (orta), İsmail Hakkı (sol)

RONİ MARGULİES

Kemalizm'in bir tür "sol" olduğu, sosyalizm ile en azından bir akrabalığı olduğu veya hiç olmazsa "ilerici" bir akım olduğu inancı Cumhuriyet'in kuruluşundan itibaren Türkiye'de tüm muhalefet hareketlerine ve her tür muhalif düşünceye nüfuz etmiş ve dolayısıyla parlamentodan silahlı mücadeleye kadar siyaset sahnesinin bütününe şekillendirmekte önemli bir unsur olmuştur.

Türkiye siyaset sahnesinde kendisini Atatürkçü olarak tanımlamayan, Kemalizm'le arasına çizgi çekme ihtiyacı duyan hemen hemen hiçbir kurum veya kişi yoktur ve bu yelpaze AK Parti'den bazı "devrimci" örgütlere, Süleyman Soylu'dan Doğu Perinçek'e çok büyük bir siyasî çeşitlilik içerir.

Kemalizm'in ilericiliği ve Kemalizm'le sosyalizm arasındaki akrabalık inancı Türkiye siyasetinin tanımlayıcı garipliklerinden biridir. Nüfusun hemen hemen bütünü tarafından "sol parti" olarak düşünülen ve kendisini "sosyal demokrat" olarak tanımlayan CHP'den en keskin devrimci örgütlere kadar, Türkiye solunun çok geniş kesimleri şu veya bu ölçüde, ama muhakkak bir ölçüde, Kemalizm'den etkilenir, Kemalizm'le barışıktır, Kemalizm'in olumluluğunu temel alır, bu temel üzerinden ilerler.

Bu Kemalist temelin hiç sorgulanmadan kabullenilmesinin iki ana nedeni vardır. Türkiye solu Kemalizm'i aslen anti-emperyalizm ve laiklik olarak algılar ve bu iki unsur Türkiye solunun sosyalizm anlayışının da temel sacayaklarını oluşturduğu için Kemalizm sosyalizm yolunda

önemli bir aşama (ve hatta yolun önemlice bir bölümü) olarak görülür.

Sosyalizm sınıfsal bir mesele, işçi sınıfıyla ilgili bir mesele değil millî bir mesele olarak anlaşıldığı için, Kemalist cumhuriyetin kurulması, kurulan cumhuriyetin sınıf yapısından bağımsız olarak, anti-emperyalist bir zafer olarak görülür. Dindarlık da toplumsal ve sınıfsal bir olgu değil, toplumsal koşullardan bağımsız olarak "gerici" bir olgu olarak anlaşıldığı için, laiklik Kemalizm'in ilericiliğinin en önemli kanıtı, cumhuriyetin en büyük "kazanımı" olarak görülür.

Marksizm Türkiye'de "yurtseverlik", "anti-emperyalizm", "bağımsızlık" ve "laiklik" kavramlarıyla iç içe, kol kola yaşar; sınıf kavramıyla ilişkisi ise biraz uzak ve soğuktur.

Ulus-devletin kuruluş ideolojisi

Nüfuz ettiği siyasî yelpazenin genişliği nedeniyle, Kemalizm'in istendiği gibi yorumlanabilecek muğlak bir şey olduğu düşünülebilir, ama değildir. Kemalizm, Türk burjuva ulus-devletinin kuruluş ideolojisi ve o günden bugüne devletin resmî ideolojisidir. Kemalizm, bir anlamda, milliyetçiliğin Türkiye'deki adıdır.

Türk ulus devletinin kuruluşu, savaş ve işgal koşullarında gerçekleştiği için, yabancı ordulara karşı savaşmayı gerektirmiştir. Verilen mücadelenin bu en dar anlamıyla anti-emperyalist olduğu söylenebilir. Ancak, "muasır medeniyet" seviyesine ulaşmış devletleri (yani Batı Avrupa devletlerini) örnek ve model olarak alan kurucu kadroların aklında kurulması planlanan devletin niteliği hakkında en ufak bir kuş-

ku yoktur: Kapitalist bir devlet ve sadece Türklerin devleti kurulacaktır.

Bu, başta işçi/sosyalist muhalefet olmak üzere her tür muhalefeti bastırmayı ve Türk/Müslüman olmayanları Türkleştirmeyi, mülksüzleştirmeyi ve/veya kovmayı gerektirmiştir.

Kurucu kadroların Türk/Müslüman olmayanlar hakkındaki görüşünü bizzat Mustafa Kemal 1923'te Türk Ocağı'nda Adana esnafına yaptığı konuşmada şöyle ifade etmiştir: "Ermenilerin bu verimli ülkede hiçbir hakkı yoktur. Memleketiniz sizindir, Türklerindir. Bu memleket tarihte Türk'tü, o halde Türk'tür ve sonsuza dek Türk olarak yaşayacaktır. Ermeniler ve diğerlerinin burada hiçbir hakkı yoktur. Bu bereketli yerler koyu ve öz Türk memleketidir."

Dönemin Adalet Bakanı Mahmut Esat Bozkurt ise, 1930'da aynı konuda şöyle der: "Benim fikrim, kanaatim şudur ki, dost da düşman da bilsin ki bu memleketin efendisi Türk'tür. Öz Türk olmayanların Türk vatanında bir hakkı vardır, o da hizmetçi olmaktır, köle olmaktır."

Kemalizm, Sivas ve Erzurum Kongreleri'nde temsil edilen ve Ankara hükümetinin etrafında kenetlenen, 1923 İzmir İktisat Kongresi'nde ana talepleri kâğıda dökülen Türk/Müslüman ticaret sermayesinin temel çıkarlarının ifadesidir. Kemalist "devrim", gerçekleşme sürecinin ayrıntılarıyla değil, ama sınıfsal içeriği, amaçları ve sonuçlarıyla 19. yüzyıl Avrupa'sının burjuva devrimlerinden farklı değildir: Ülkenin (ve dolayısıyla piyasanın) sınırları çizilmiştir, millî eğitim müfredatı yazılıp uygulanmıştır, dil birliği sağlama

doğrultusunda adımlar atılmıştır, ortak ve şanlı bir millî tarih uydurulup öğretilmeye başlanmıştır. Kısacası, ulus ve ulusal ekonomi yaratılmıştır.

Yeni bir egemen sınıfın çıkarlarının ifadesi olan, yeni bir burjuva devletinin kurulma sürecini meşrulaştıran, halk tarafından kabullenilmesini sağlamayı amaçlayan, doğruluğunu ve kaçınılmazlığını anlatan ideolojiyi herhangi bir şekilde "sol" olarak düşünmek mümkün değildir.

Devletin resmî ideolojisi

Yeni egemen sınıfının ideolojisi olarak Kemalizm'in dayattığı "sınıfsız, zümresiz kaynaşmış bir kitle", tek millet, tek vatan, tek devlet, Türk'ün üstünlüğü, kahramanlığı, asker doğması, tarih boyunca şanlı devletler yaratma özelliği, dünya medeniyetlerinin kaynağı olması gibi unsurlar özgün değildir; bunlar tüm ulus ve ulus-devlet yaratma süreçlerinin ortak unsurlarıdır. Milliyetçilik, ırkçılık, milletin ve ırkın üstünlüğü iddiası Türk ulus-devletine özgü değildir. Özgün olan, yaklaşık bir yüzyıl önce kuruluş için gerekli olan bu ideolojinin bugün hâlâ aynı azgınlıkla, aynı silahlı yöntemlerle dayatılıyor ve savunuluyor olmasıdır.

Özetlemek gerekirse, işçi sınıfının Kemalizm'den, "büyük Türk ulus-devleti" ideolojisinden, milliyetçilikten kopması Türkiye'de sosyalizmin önkoşullarından biridir. Kemalizm'i olumlamak bir yana dursun, sosyalizm tarafından acımasızca eleştirilmesi, sistematik bir şekilde deşifre edilmesi gerekir, hem kuruluş ideolojisi olarak, hem günümüzün resmî ideolojisi olarak.

BİZİ ARAYIN SOSYALİST İŞÇİ'YE ULAŞIN!

İstanbul
Kadıköy: 0 533 447 97 09
Şişli: 0 555 637 24 50
Fatih: 0 536 219 63 41
Ankara: 0 535 884 21 22
İzmir: 0 507 555 02 72
Akhisar: 0 544 327 04 45
Antalya: 0 536 335 10 19
Antep: 0 533 627 30 25
Bursa: 0 507 727 50 45
Çanakkale: 05324623804
Dersim: 0 543 447 24 15
Edirne: 0 539 429 17 58
Malatya: 0 534 982 59 26
Muğla: 0 539 932 21 17
Samsun: 0 551 450 64 52
Sivas: 0 533 515 28 24
Soma: 0 532 693 70 57
Tekirdağ: 0 533 233 41 50

İSTANBUL'UN İKİ YAKASINDA SÖYLEŞİLER

Demokrasi ve Özgürlük İstiyoruz

Konuşmacı: Tuna Emren

25 Mayıs, Çarşamba 19:30

Söğütluçeşme Caddesi, Kalem Sokak, No: 11, Arif Bey İşhanı, K:3,
Osmanağa/Kadıköy

Toplantıya Skype üzerinden de katılabilirsiniz.

05334479709

Demokrasi ve Özgürlük İstiyoruz

Konuşmacı: Şenol Karakaş

26 Mayıs, Perşembe 19.30

Nostalji Kitap Cafe: Teyyareci Fehmi Sokak., Pangaltı/Şişli

0555 4237407

"Bu kitap, her türden zulmü ve eşitsizliği aşıya seren küresel bir salgının ortasında yazılıyor. Daha kötüsü de yolda. Küresel ölçekte bir ekonomik durğunluğa giriyoruz ve orada bizleri bir de kitlesel işsizlik leziz bekliyor."

"Artık kontrolden çıkmış gibi ilerleyen iklim krizinin sebep olacağı felaketlerin de eli kulağında. Ama bu ayrı zamanda tarihsel bir kırılma noktasıdır. Hemen harekete geçmek, hız kazanarak iklim çöküşünü yavaşlatabileceğimiz o tarihi sırada duruyoruz. Yeni bir kapı aralanda."

DSİP NELERİ SAVUNUYOR?

AŞAĞIDAN SOSYALİZM

► Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

REFORM DEĞİL DEVRİM

► İçinde yaşadığımız sistemin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılmaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur. İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milletlerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir. Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

KADINLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ

► Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur. Toplumsal cinsiyetçiliğe taviz veren, kadınların özgür olmadığı bir sosyalizm olamaz, kadınların bugünkü mücadelesi ve sosyalizm olmadan da kadınlar nihai özgürlüğü kazanamaz.

ENTERNASYONALİZM

► Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar. Tek bir ülkede sosyalist devrim ancak bu devrim bir dünya devrimiyle desteklendiği ölçüde sosyalizme doğru ilerleyebilir.

IRKÇILIĞA DURDE!

► Sosyalistler ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşıdır. İrkçılık tazviz verilebilecek bir fikir değildir.

LGBTİ+'LARIN ÖZGÜRLÜĞÜ

► LGBTİ+'ların özgürlük mücadelesi tüm ezilenlerin özgürlük mücadelesinden bağımsız düşünülemez. Sosyalistler bu mücadelenin en önünde yer alırlar.

SAVAŞA HAYIR!

► Bizler tüm savaşlara karşıyız. Aynı zamanda biliyoruz ki kendi egemen sınıfını savunan, aynı zamanda antikapitalist olmayan bir antiemperyalizm milliyetçiliği savunmak anlamına gelir ve milliyetçiler gerçekten savaş karşıtı olamazlar.

HALKLARIN EŞİT KOŞULLARDA KARDEŞLİĞİ

► Sosyalistler bütün ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar, bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

İKLİM KRİZİ KAPİTALİZMİN ÜRÜNÜDÜR

► Hem iklim değişimini durdurmak hem de nükleer, kömür, petrol, gaz gibi tehlikeli ve kirlili enerji kaynaklarının kullanılmasını engellemek, işçi sınıfının sosyalizm mücadelesinin temel bir ögesidir.

STALİNİZM SOL DEĞİLDİR

► SSCB, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir. İşçilerin ücretli emek sömürsüne maruz kaldığı, aşağıdan yukarıya doğru işleyen yönetim organlarının ortadan kaldırıldığı ya da olmadığı, dolayısıyla işçi sınıfının siyasal iktidarı kolektif bir şekilde ellerinde toparlayamadığı rejimler sosyalist rejimler olamaz.

DEVRİMCİ PARTİ

► Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

► Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır.

► İşçi sınıfının kurtarıcılara ihtiyacı yoktur. Sosyalizm, işçi sınıfının kendi eylemi, kendi mücadelesinin ürünüdür.

Siz de bu fikirleri savunuyorsanız, Devrimci Sosyalist İşçi Partisi'ne üye olarak antikapitalist bir çağın inşasına katkı verebilirsiniz!

ENTERNASYONAL SOSYALİZM 10. SAYI ÇIKTI

NİSAN 2022

Enternasyonal Sosyalizm'in 10. sayısında, Ukrayna işgali, savaş ve emperyalizm üzerine iki kapsamlı yazı yer alıyor.

Enternasyonal
Sosyalizm

Savaşta Hayır!
Ukrayna halkının yanındayız!

• Şenol Karakaş, "İşçiler, Emperyalizm ve Sol Alternatif"
• Özgür Özboz, "Rusya'nın Ukrayna Savaşı ve yarattığı koşullar üzerine"
• Fikret Levent Şenav, "Çinin devlet kapitalizmi rejimi Türkiye için demek olabilecek bir model mi?"
• Anne Alexander, "Fikrin de apartheid'i bitirmek: Devrimci bir strateji önerisi"
• Faruk Sevinç, "Kapitalist ekonomiler krizde: Enflasyon, boş işsizlik"
• Louise Miles, "Marksizm, sosyalizm ve sosyalizmle savaş"
• Çağrı Öfler, "Kapitalizmin krizi ve reformizmin sosyalizme karşıtlığı"
• Sinan Özbek, "Kürt hareketi"
• Şenol Karakaş, "Büyük mücadele, sendikalar ve sendikacılar"
• Hrant Dink davasında Dink ailesinin avukatlarından olan Hülya Derici, davamızı ve bağışları bugüne kadar yaptığı açıklamaları derliyor.
• Martin Empson ve Ian Rappell, "Soylunm Ötesinde: Nüfus ve çevre üzerine sosyalist bir tez"
• Oran Tekin, "Bizim kurtuluş için tek yol devrim!"
• Tuna Emren, Jonathan Neale'in son eseri olan Söndür Ateşi: Yeni Yeni Dünya ve Küresel İlim İhtilafını beşinci kitabına çevirdi.

EMEĞİMİZE, MESLEĞİMİZE, HEKİMLİK DEĞERLERİMİZE SAHİP ÇIKMAK İÇİN

ANKARA'YI BEYAZA BOYAMAYA GELİYORUZ!

29
MAYIS

ANKARA
BEYAZ MİTİNG

Ulaşım için:
İzmir Tabip Odası
(232) 463 11 33

Gidiş:
28 Mayıs Cumartesi
Saat 00.00
Lozan Meydanı

Dönüş:
29 Mayıs Pazar
Beyaz Miting Bitişi

AÇLIĞIN SORUMLULARINA KARŞI BİRLEŞELİM DİRENELİM

FARUK SEVİM

Yüksek enflasyon dalgası işçileri, emekçileri ezme devam ediyor. Ekonomik kriz derinleştikçe toplumsal adaletsizlik artıyor. Asgari ücret (4 bin 250 lira) açlık sınırının (6 bin lira) epeyce altında kalmış durumda. 4 kişilik hanenin minimum ihtiyaçları için gerekli para aylık 18 bin lira.

Bağımsız araştırmacılar grubu ENAG son bir yıllık enflasyon rakamını yüzde 156 olarak açıkladı.

Her gün pek çok ürüne zam geliyor. Bu haftanın zam şampiyonları süt, et, şeker, çay, kahve, buğday, alkol, sigara, benzin. Hükümetin bahanesi hazır. Dünyada kriz var. Ama dünyada ortalama enflasyon yüzde 5 iken Türkiye'de bu rakam yüzde 156. Arada 30 kattan fazla fark var. Bu ölçüde bir enflasyon dünyada yok.

Fiyatlar hızla yükseliyor

Gıda, yakıt, elektrik gibi yoksul insanların harcamalarının en önemli bölümlerini oluşturan ürünlerin fiyatları çok hızlı artıyor.

- 1 kilovatsaat elektrik fiyatı son bir yılda 90 kuruştan 189 kuruşa çıktı, artışı yüzde 107.
- Sanayi elektriğine daha fazla zam geldi, fiyatı 205 kuruş oldu. 2021'de 89 kuruş olan sanayi elektriği bir yılda yüzde 130 zamlandı.
- Konutlarda, 1 metreküp doğalgazın fiyatı yüzde 60 zamlanarak 3,1 lira oldu. Doğalgazdaki artışın sınırlı olmasının nedeni hükümetin uyguladığı sübvansiyon. Doğal gazda yüzde 70'lik fiyat farkını vergilerimizle tamamıyoruz.

- 2021 başında 7,3 lira olan 1 litre benzin şimdi 22 lira oldu, yüzde 200 zamlandı. Mazotta zam oranı ise çok daha yüksek, 6,7 liralık mazot 23,6 liraya yükseldi, zam oranı yüzde 252.
- 2021 başında 5 litrelik ayçiçeği yağının fiyatı 70 lirayken, bu fiyat şimdi 200 liraya çıktı, zam oranı yüzde 186.
- 2021 başında kg'ı 8 lira olan şeker, bugün 25 liraya satılıyor, zam oranı yüzde 212.
- 2021 başında bir işçi ortalama 4 bin lira ücreti ile 5,2 adet çeyrek altın alabiliyordu. Şimdi bir işçi, ortalama 6 bin

liralık ücretiyle 1500 liralık çeyrek altından ancak 4 adet alabiliyor.

■ Sosyal Güvenlik Kurumu-SGK verilerine göre Türkiye'de ücretlere sadece yüzde 42 zam yapıldı. Aslında bu oran pek çok işletmede gerçekleşmedi. Mesela emeklilerin ve memurların zam oranı yüzde 30'larda kaldı. Emeklilerin durumu tümüyle facia. 2 bin 500 lira en düşük maaş ve ortalama 3 bin 300 lira emekli maaşı ile zaten açlık seviyesinin de altındalar.

Sonuç olarak bütün fiyatlar ortalama yüzde 150'den fazla artarken, gerçek ücretler yüzde 50 düştü.

İKTİDAR YÖNETEMİYOR

Cumhurbaşkanı Erdoğan "Faiz sebep-enflasyon sonuç", "Hele siz bu kardeşinize yetkiyi verin, şu dolar-faiz ne olacak görürsünüz" diyordu. Geldiğimiz noktada halk açlık ve yoksulluktan perişan halde.

Erdoğan yine biz düzeltiriz diyor. Düzeltemez, çünkü kapitalizm bütün dünyada bir kriz içinde, Türkiye'nin krizi ise kapitalizmin krizinin en uç örneği şeklinde. Türkiye kapitalizminin krizini ne Erdoğan ne de muhalefet kapitalizm içi tedbirlerle düzeltebilir.

AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan, 1 Mayıs'ta Tuzla'da verdiği iftarda işçileri şükretmeye çağırdı ve ekonomik koşulları eleştirenleri suçladı.

20 yıldır Türkiye'yi aralıksız yöneten Erdoğan'ın, ülkeyi uçuracağını söyleyerek getirdiği CB hükümet sisteminde geldiğimiz aşama "elinizdekilere şükredin" tavsiyesi oldu.

Ücretli çalışanların milli gelirden aldığı pay, son bir yılda yüzde 37'den yüzde 27'ye düştü. Yani her bir işçinin satın alma gücü, enflasyon nedeniyle aylık en az 3 bin lira azaldı.

İŞSİZLİK VE YOKSULLUK ARTIYOR

İşsizlik, resmi olarak yüzde 11,5 gerçekte ise yüzde 22 dolayında. 8 milyon insan işsiz. İş bulanların ise 4 bin 250 liralık asgari ücreti kabul etmekten başka seçenekleri yok. Toplu sözleşme yapılabilen işyerlerinde bile ücretler asgari ücretin çok az üzerinde. Paranın satın alma gücü, bir yıl öncesine göre yarı yarıya azalmış durumda.

Aile Bakanlığının rakamlarına göre devlet yardımı alan yoksul hanelerde yaşayanların sayısı 2021 yılında 11 milyon 370 bin kişi. Yani toplam nüfusun yüzde 15'i yardımlarla yaşıyor. Anketlere göre halkın yüzde 80'inden fazlası ekonominin kötü veya çok kötü olduğunu söylüyor.

Olumsuz gidişi ancak işçi sınıfı durdurabilir.

Bir yandan enflasyon her gün cebimizdeki parayı küçültüyor ve fiyatlara yeni zamlar geliyor. Bir yandan da patronlar ücretlere komik zamlar yapıyor. Bu olumsuz gidişi ancak işçi sınıfının birleşik eylemi engelleyebilir. Bütün sendikalar, işçi örgütleri bir araya gelmeli, Emek Platformu benzeri bir örgütlenme oluşturmalı ve zamlara, hükümetin ve patronların düşük ücret dayatmalarına karşı kitlesel ve birleşik eylemler yapmalıdır.